

Bermtoerist

dark
dark
dark

Laten we het eens over geld hebben. Geld op reis. Op een vliegtuig bijvoorbeeld. Hier vindt men de experts op het gebied van geavanceerde oplichting. De reiziger is, al wachend op zijn vlucht, kwetsbaar. Hij heeft dorst en misschien ook wel honger en wil daar iets aan doen. Maar hij zit vast in de vernuchtheid. De vernaperingen moeten daarom worden gekocht bij gelegenheden die onderlinge prijsafspraken hebben gemaakt. In het echte leven mag dat niet, maar de karechoorming op bijvoorbeeld Schiphol is volledig geautoriseerd. Met als gevolg dat je je blauw betaalt aan een kopje koffie met een boterham. In lieu de prijzen niet precies uit mijn hoofd, maar twee sneetjes bruin met ei en een blaadje sla komt al gauw op 5 euro. Dat zijn 10 oude guldens! Voor een boterham! Ik kan me er elke reis weer, volkomen zinloos, over opwinden. Wat een oplichterij!

Geld, het is altijd een gewicht met mezelf. Misschien komt dat door de opvoeding. Zeeven zouden zwaar zijn, maar wij Groningers kunnen er ook wat van. Het is met de paplepel ingegoten. Op vakantie richting Zuid-Europa meden wij de Karstraten en Routers. Flamboyant stond niet in ons woordenboek. Was er hoogste, dan moesten we gewoon in de berm. Gasbrander aan, blije hutsport in de pan en smullen maar, op een klaptolste achter de vangsta. Heerlijke betimmeringen, maar het reukt te wel.

Ons hotel in New York heeft een uitler parking service. Tegen betaling van 50 dollar (!!) zet een medewerker de huurauto op een geborne plek weg, om hem de volgende dag op verzoek weer terug te brengen. Dat kan ik beter, denk ik. En ja hoor, daar is een goedkope parkeergezage op 10 blokken loopafstand. Hier kost het per nacht maar 40 dollar. Tienje verdient. Helas heb ik over het hoofd gezien dat je dan voor 7 uur met een wettig ander moet zijn om te rekenen opnieuw. Daar kom je de volgende dag pas achter wanneer je kleinant gregend, de auto ophaalt. Nee, het valt niet voor de zinnigste niet mee.

De minibar staat zoals gewoonlijk vol peperdruge consumpties. Ik zit er elke keer weer verteld van hoe het mogelijk is dat voor een flesje hier 10 dollar gerekend wordt terwijl je het om de hoek in de supermarkt kunt kopen voor 1 dollar. Of een flesje water, 8 dollar. Een zakje chips, 9 dollar. Ik doe er niet aan mee. Ook deze keer haal ik de hele koelkast leeg om er de zelf aangestuurde, wel goedkope producten van in de plaats te zetten. Bij vertrek zal ik het

Tilt de gast een blikje of flesje op, dan meldt de mat dit aan de computer

ding uiteraard weer in nieuwstaat opleveren, voorzien van de oorspronkelijke inhoud.

De minibar in kwestie is een opvallende. Er liggen twee hinderlijke rubberen matten in met daarin de contouren van de flesjes die er eerst stonden. Het valt niet mee om mijn eigen aanschaf er precies op te plaatsen, maar de matten kunnen er niet uit, dat we improviseren. De dagen gaan voorbij, flesjes gaan in en uit. Wanneer het vertrek aanstaande is, haal ik de originele inhoud van de minibar uit de van een kleingat. Het is nog even puzzelen om de zaak weer goed op 'n plaats te krijgen, maar uiteindelijk staat het zo als bij aankomst.

Bij de check-out kan ik dan ook met een gerust hart melden dat geen van de peperdruge items door mij is geconsuumeerd. De kassier frons de wenkbrauwen en overhandigt me de rekening. Daarop staat tot mijn grote schrik een niet met te verstaan post minimaal. Er zou door mij voor niet minder dan 1316 dollar zijn gebruikt. Mag het van uw credit card, meneer?

Ik protesteer, maar de kassier houdt vol. De moderne minibar werkt immers foutloos. Alle 'items' staan op een rubbermat. Daarin zitten sensoren die voelen of er nog iets is. Tilt de gast een flesje, blikje of etasje chocolade te lang op, dan meldt de mat dit aan een centrale computer. Verkocht! Het item wordt automatisch op de rekening gezet. Ik begrijp nu hoe de mijne zo heeft kunnen oplopen. Het valt me nog mee dat de computer niet is doorgesbrand door mijn gevoel met de inhoud van de koelkast. Big Brother heeft me betrappt. Beschamend leg ik een en ander uit. Even later zal huiskamer mijn kleding bevestigen. Hoofdschuddend kijkt men mij na. De kassier? Ze hebben gelijk. Overal op de wereld nog altijd met een bliktje hutsport in de berm. Zalnigheid met vlij. Het is niet anders.

Fietsen langs rivieren als Rijn, Meozel en Donau is populair. Maar wat in Europa kan, is ook prima te doen in Zuidoost-Azië. Bert Sitters nam zijn tweewiel mee naar Thailand voor een tocht langs de Mekong.

Op de fiets langs de Mekong

En bontgekleurde tempel tegen de bergen markeert de plaats waar de rivier de Mekong de grens vormt tussen Thailand en Laos. We fietsen langs de rivier tussen Chiang Khan en Nong Khai, het mooiste stuk van de route lang de brede waterstroom. Al eerder op de lange weg naar zee vormt de Mekong de grensrijt tussen twee landen. Maar bij de

Sfeervolle bungelovtes aan de Mekong.

hier nog frasier? „Zeg Jim, de eigenaar van het guesthouse. „Maar dan moet je wel om zes uur opstaan.“ Hetas hangt de volgende ochtend een dikke mist boven de Mekong.

De Thai beginnen hun dag vroeg met een bezoek aan de ochtenddiner. Het rij omniken trekt met hun beddengoed door de straat. Dierpeligen die voedsel verkopen, ontvangeren als dank de zegen. Als ik vertrek, is de mist nog niet geheel opgetrokken, de farden regen de bergen zorgen voor een aparte sfeer.

Wat een heerlijke fietser trok in Thailand altijd bekijkt. De fiets is hier een vervoermiddel voor de armen en weertelingen zijn rijk. Dat wat doet een westerling op de fiets? Die vraag is vaak het begin van een gesprek, al gaat veel communicatie met handen en voeten. Een groep schoolkinderen joelt als ik hun school passeer. Een van de onderwijzers wenkt mij. Of ik haar kortlijnen iets over mijn land kan vertellen. De juf vertaalt het en de kinderen luisteren vol aandacht. Volwassenen in de rijtvelen spreken mij ook aan. In bent zelden alleen in Thailand. Er is zo weinig verkeer op de weg dat het warme adfuit wordt gebruikt om de rijen te

dragen. Verderop zitten landbouwers te eten in de berm. Ze gebaren mij dat ik mee mag eten. Het leven op het Thaise platteland is letterlijk transparant. Rustig gedurende kijk ik in de huizen. De bewoners eten hun kleefrijtje op de grond. Ondertussen verandert de Mekong voortdurend. Van een rustig, breed water tot een woeste stroom met denkerende stroomvervalsingen. Soms is het water zelfs bijna onzichtbaar door de vele rotsblokken. Voor de door het water jagende boten is echter niets een hindernis. Na iedere bocht in de rivier volgt een ander beeld. Een is in Thailand geen enkel probleem. De voedselrij is uiteindelijk voedsel om op te fietsen. Op bijna iedere straathoek is wel een soepstalletje. De soep wordt gemaakt waar je bijstaat. Om de dorst te lessen, zijn er tal van winkeltjes met koude drankjes. Er staat altijd wel een tafel met wat stoelen in de schaduw. Ook hier weer gesprekken of pogingen daartoe of een uitnodiging om mee te doen met een prijke kaarten. Dit is fersatig genieten van het leven in Thailand. De dag vordert en de zon begint te zakken. Het Bouy Guesthouse in Sangkhom is een stukje ongetrapt paradijs met sfeervolle houten bungelovtes in

De Hindoestaanse god Ganesh, god van kennis en wijsheid, wordt ook in Thailand volop aanbeden.

Veilig toeren op de eigen fiets

! De Mekong vormt over ongeveer 1.000 kilometer de grens tussen Thailand en Laos. Thailand kent drie seizoenen: van maart tot mei de warme tijd, van juni tot oktober de regentijd en van november tot februari de koude tijd. De laatste periode is de beste om te fietsen. In Thailand rijdt men links. Kies voor rustige wegen, zoals de weg langs de Mekong, dat valt er prima en veilig te fietsen. Ga op tijd naar de GGD of een specialist in tropische ziektes voor advies over vaccinaties en beschermende maatregelen. Op www.ican.nl staat actuele

Pech onderweg? Geen probleem.

! Reageer? redactie.reizen@wegener.nl

gezondheidsinformatie per land. Wie lang de Mekong wil fietsen, kan gebruik maken van de routebeschrijving van Asian Way Of Life (AWOL). Behalve de routebeschrijving geeft AWOL overzichtskaarten, tips en praktische adviezen. AWOL regelt ook het vervoer van uw fiets. Meer informatie op www.awol.nl Wij vliegen met China Airlines zonder tussenstop van Amsterdam naar Bangkok. Deze vliegmaatschappij biedt de mogelijkheid een eigen fiets mee te nemen binnen de bagagelimit van 30 kilo. Meer informatie op www.china-airline.nl

reizen@wegener.nl